

Curs 6

Cuprins

- 1 Clauza ! (cut)
- 2 Negarea unui predicat: \+ pred(X)
- 3 Lista tuturor soluțiilor
- 4 DCG (Definite Clause Grammars)

Bibliografie:

P. Blackburn, J. Bos. K. Striegnitz, Learn Prolog Now! <http://cs.union.edu/~striegnk/learn-prolog-now/html/node88.html>

Clauza ! (cut)

Backtracking

Prolog folosește **backtracking** pentru a răspunde întrebărilor:

- În momentul în care Prolog încearcă să găsească un răspuns la o întrebare, ține minte toate **punctele de decizie**.
 - ▣ Puncte de decizie = situațiile în care găsește mai multe instanțieri.
- De fiecare dată când un drum eșuează sau se termină, Prolog sare la ultima alegere făcută și încearcă următoarea alternativă.

Backtracking

Exemplu

a(1).

b(1). b(2).

c(1). c(2).

d(2). e(2).

f(3).

p(X) :- a(X).

p(X) :- b(X),c(X),d(X),e(X).

p(X) :- f(X).

?- p(X).

X = 1 ;

X = 2 ;

X = 3.

Backtracking

Exemplu

```
a(1).  
b(1). b(2).  
c(1). c(2).  
d(2). e(2).  
f(3).  
  
p(X) :- a(X).  
p(X) :- b(X),c(X),  
           d(X),e(X).  
p(X) :- f(X).
```

```
[trace] ?- p(X).  
Call: (8) p(_4430) ? creep  
Call: (9) a(_4430) ? creep  
Exit: (9) a(1) ? creep  
Exit: (8) p(1) ? creep  
X = 1 ;  
Redo: (8) p(_4430) ? creep  
Call: (9) b(_4430) ? creep  
Exit: (9) b(1) ? creep  
Call: (9) c(1) ? creep  
Exit: (9) c(1) ? creep  
Call: (9) d(1) ? creep  
Fail: (9) d(1) ? creep  
Redo: (9) b(_4430) ? creep  
Exit: (9) b(2) ?  
...
```

Cut

- În Prolog putem să "tăiem" punctele de decizie din backtracking, ghidând astfel căutarea soluțiilor și eliminând soluții alternative nedorite.
- O "tăietură" (**cut**) se introduce prin **!**.
- Este un predicat (de aritate 0) predefinit în Prolog care poate fi inserat oriunde în corpul unei reguli.
- Execuția subșintei **!** este mereu cu succes.
- De fiecare dată când **!** este întâlnit în corpul unei reguli, sunt **finale** toate alegerile făcute începând cu momentul în care capul acelei reguli a fost unificat cu scopul părinte.

Backtracking

Exemplu

a(1).

b(1). b(2).

c(1). c(2).

d(2). e(2).

f(3).

?- p(X).

X = 1.

p(X) :- a(X).

p(X) :- b(X), c(X), !, d(X), e(X).

p(X) :- f(X).

Backtracking

Exemplu

```
a(1).
b(1). b(2).
c(1). c(2).
d(2). e(2).
f(3).

p(X) :- a(X).
p(X) :- b(X),c(X),!,
        d(X),e(X).
p(X) :- f(X).

[trace] ?- p(X).
Call: (8) p(_4430) ? creep
Call: (9) a(_4430) ? creep
Exit: (9) a(1) ? creep
Exit: (8) p(1) ? creep
X = 1 ;
Redo: (8) p(_4430) ? creep
Call: (9) b(_4430) ? creep
Exit: (9) b(1) ? creep
Call: (9) c(1) ? creep
Exit: (9) c(1) ? creep
Call: (9) d(1) ? creep
Fail: (9) d(1) ? creep
Fail: (8) p(_4430) ? creep
false.
```


$p(X) :- q_1(X), \dots, q_n(X), !, r_1(X), \dots, r_k(X).$

- Mecanismul de backtracking poate fi restricționat folosind !.
- Predicatul ! reușește întotdeauna, dar predicatul părinte eșuează atunci când se încearcă backtracking "peste" !.
- Mecanismul de backtracking funcționează pentru clauzele care se găsesc înainte de ! sau după !
- Alegerile (instanțierile) făcute în execuția unui predicat înainte de a se ajunge la ! nu mai pot fi schimbate.

Backtracking și !

Exemplu

În exemplul nostru, cum putem modifica baza de cunoștințe astfel încât mecanismul de backtracking să ajungă și la ultima alternativă?

$p(X) \text{ :- } a(X).$

$p(X) \text{ :- } b(X), c(X), !, d(X), e(X).$

$p(X) \text{ :- } f(X).$

Backtracking și !

Exemplu

În exemplul nostru, cum putem modifica baza de cunoștințe astfel încât mecanismul de backtracking să ajungă și la ultima alternativă?

$p(X) \text{ :- } a(X).$

$p(X) \text{ :- } b(X), c(X), !, d(X), e(X).$

$p(X) \text{ :- } f(X).$

Pentru a ajunge la ultima alternativă, mecanismul de backtracking trebuie să funcționeze înainte de !:

$a(1). b(2). c(1). d(2). e(2). f(3).$

$?- p(X).$

$X = 1 ;$

$X = 3$

Backtracking și !

- Următorul predicat clasifică un număr folosind clauze care se exclud reciproc:

`range(X, 'A') :- X < 3.`

`range(X, 'B') :- 3 =< X , X < 6.`

`range(X, 'C') :- 6 =< X.`

- Pentru a evita backtracking-ul după ce o clasificare este obținută se poate folosi !

`range(X, 'A') :- X < 3, !.`

`range(X, 'B') :- 3 =< X , X < 6, !.`

`range(X, 'C') :- 6 =< X.`

Acest tip de utilizare se numește **cut verde** și este recomandat pentru a îmbunătăți performanța unui program.

Backtracking și !

- Putem scrie programul anterior astfel:

```
range(X, 'A') :- X < 3, !.  
range(X, 'B') :- X < 6, !.  
range(X, 'C').
```

- Ce se întâmplă dacă eliminăm ! în programul de mai sus?

```
range(X, 'A') :- X < 3, !.  
range(X, 'B') :- X < 6.  
range(X, 'C').
```

```
?- range(4, Cat).  
Cat = 'B' ;  
Cat = 'C'
```

Acest tip de utilizare se numește **cut roșu**, deoarece prezența predicatului **!** afectează logica programului. **Acest mod de utilizare trebuie evitat.**

Probleme cu cut

- Cuts sunt foarte utile pentru a ghida Prolog spre o soluție.
- Totuși, introducând cuts, renunțăm la anumite caracteristici declarative ale Prolog-ului și ne îndreptăm spre un sistem procedural.

Probleme cu cut

- Cuts sunt foarte utile pentru a ghida Prolog spre o soluție.
- Totuși, introducând cuts, renunțăm la anumite caracteristici declarative ale Prolog-ului și ne îndreptăm spre un sistem procedural.

Exemplu

- Predicatul `add/3` inserează un element într-o listă doar dacă acel element nu este deja un membru al listei.
- Elementul pe care dorim să îl inserăm este dat ca prim argument, iar lista ca al doilea argument. Variabila dată ca al treilea argument este rezultatul.

```
?- add(elephant, [dog, donkey, rabbit], List).  
List = [elephant, dog, donkey, rabbit]
```

```
?- add(donkey, [dog, donkey, rabbit], List).  
List = [dog, donkey, rabbit]
```


Probleme cu cut

Exemplu

O soluție posibilă:

```
add(Element, List, List) :-  
    member(Element, List), !.
```

```
add(Element, List, [Element | List]).
```

- Dacă elementul se află deja în listă, lista soluție este chiar cea inițială. Cum aceasta este unica soluție posibilă, împiedicăm Prolog-ul să caute o altă soluție introducând !.
- Altfel, în rezultat adăugăm elementul la începutul listei de intrare.

Probleme cu cut

- Acesta este un exemplu în care cut creează probleme.
- Când predicatul `add/3` este folosit cu o variabilă în al treilea argument funcționează corect.
- Totuși, dacă folosim acest predicat cu o listă instanțiată în al treilea argument, răspunsul Prolog-ului nu este neapărat cel așteptat.

Exemplu

```
?- add(a, [a, b, c, d], [a, b, c, d]).  
true
```

```
?- add(a, [a, b, c, d], [a, a, b, c, d]).  
true
```

```
?- add(a, [a, b, c, d], [a, b, a, c, d]).  
false
```

Probleme cu cut

Exemplu

O soluție alternativă:

```
add(Element, List, Result) :-  
    member(Element, List), !,  
    Result = List.
```

```
add(Element, List, [Element | List]).
```

- Din punct de vedere declarativ, cele două soluții sunt echivalente, dar procedural se comportă diferit.

Atenție cum folosiți cut!

Negarea unui predicat: $\neg \text{pred}(X)$

Răspunsurile din Prolog

- Pentru a da un răspuns pozitiv la o țintă, Prolog trebuie să construiască o "demonstrație" pentru a arată că mulțimea de fapte și reguli din program implică acea țintă.
- Astfel, răspunsul `true` la o țintă nu înseamnă doar că ținta este adevărată, ci și că este `demonstrabilă`.
- Astfel, un răspuns `false` nu înseamnă neapărat că ținta nu este adevărată, ci doar că `Prolog nu a reușit să găsească o demonstrație`.

Răspunsurile din Prolog

Exemplu

```
animal(dog).  
animal(elephant).  
animal(sheep).
```

```
?- animal(cat).  
false
```

Răspunsurile din Prolog

Exemplu

```
animal(dog).  
animal(elephant).  
animal(sheep).
```

```
?- animal(cat).  
false
```

- Clauzele din Prolog dau doar condiții suficiente, dar nu și necesare pentru ca un predicat să fie adevărat.
- Totuși, dacă **specificăm complet o problemă** (adică specificăm toate cazurile posibile), atunci noțiunile de nedemonstrabil și fals coincid. Atunci un false e chiar un fals.

Operatorul \+

- Câteodată poate dori **să negăm o țintă**.
- Negarea unei ținte se poate defini astfel:

```
neg(Goal) :- Goal, !, fail.  
neg(Goal)
```

unde **fail/0** este un predicat care eșuează întotdeauna.

Operatorul \+

- Câteodată poate dori să negăm o țintă.

- Negarea unei ținte se poate defini astfel:

```
neg(Goal) :- Goal, !, fail.
```

```
neg(Goal)
```

unde **fail/0** este un predicat care eșuează întotdeauna.

- În PROLOG acest predicat este predefinit sub numele \+.
- Operatorul \+ se folosește pentru a nega un predicat.
- O țintă \+ Goal reușește dacă Prolog nu găsește o demonstrație pentru Goal.
- Semantica operatorului \+ se numește **negation as failure**.
- Negația din Prolog este definită ca incapacitatea de a găsi o demonstrație.

Operatorul \+

- Câteodată poate dori să negăm o țintă.

- Negarea unei ținte se poate defini astfel:

```
neg(Goal) :- Goal, !, fail.  
neg(Goal)
```

unde **fail/0** este un predicat care eșuează întotdeauna.

- În PROLOG acest predicat este predefinit sub numele \+.
- Operatorul \+ se folosește pentru a nega un predicat.
- O țintă \+ Goal reușește dacă Prolog nu găsește o demonstrație pentru Goal.
- Semantica operatorului \+ se numește **negation as failure**.
- Negația din Prolog este definită ca incapacitatea de a găsi o demonstrație.

"nevinovat până la proba contrarie"

Negația ca eșec ("negation as failure")

Exemplu

Să presupunem că avem o listă de fapte cu perechi de oameni căsătoriți între ei:

```
married(peter, lucy).  
married(paul, mary).  
married(bob, juliet).  
married(harry, geraldine).
```

Negația ca eșec

Exemplu (cont.)

Putem să definim un predicat `single/1` care reușește dacă argumentul său nu este nici primul nici al doilea argument în faptele pentru `married`.

```
single(Person) :-  
    \+ married(Person, _),  
    \+ married(_, Person).  
  
?- single(mary).    ?- single(anne).    ?- single(X).  
false               true                false
```

Răspunsul la întrebarea `?- single(anne).` trebuie gândit astfel:

*Presupunem că Anne este single,
deoarece **nu am putut demonstra** că este maritată.*

Raționamente nemonotone

- În exemplul anterior extindem baza de cunoștințe astfel:

```
married(peter, lucy). married(paul, mary).  
married(bob, juliet). married(harry, geraldine).  
married(john, anne).
```

```
single(P) :- \+ married(P, _), \+ married(_, P).
```

```
?- single(anne).
```

```
false
```

Raționamente nemonotone

- În exemplul anterior extindem baza de cunoștințe astfel:

```
married(peter, lucy). married(paul, mary).  
married(bob, juliet). married(harry, geraldine).  
married(john, anne).
```

```
single(P) :- \+ married(P, _), \+ married(_, P).
```

```
?- single(anne).
```

```
false
```

Observăm că largind mulțimea de ipoteze (baza de cunoștințe) putem demonstra mai puțin! Acest tip de raționament se numește **nemonoton**.

Raționamente nemonotone

- În exemplul anterior extindem baza de cunoștințe astfel:

```
married(peter, lucy). married(paul, mary).  
married(bob, juliet). married(harry, geraldine).  
married(john, anne).
```

```
single(P) :- \+ married(P, _), \+ married(_, P).
```

```
?- single(anne).
```

false

Observăm că largind mulțimea de ipoteze (baza de cunoștințe) putem demonstra mai puțin! Acest tip de raționament se numește **nemonoton**.

- Sistemele logice pe care le-am studiat până acum (calculul cu propoziții clasic, logica de ordinul I, logica clauzelor Horn) sunt **monotone**:
dacă din $\Gamma \vdash \varphi$ și $\Gamma \subseteq \Sigma$ atunci $\Sigma \vdash \varphi$.

Raționamente nemonotone

- În exemplul anterior extindem baza de cunoștințe astfel:

```
married(peter, lucy). married(paul, mary).  
married(bob, juliet). married(harry, geraldine).  
married(john, anne).
```

```
single(P) :- \+ married(P, _), \+ married(_, P).
```

```
?- single(anne).
```

```
false
```


Raționamente nemonotone

- În exemplul anterior extindem baza de cunoștințe astfel:

```
married(peter, lucy). married(paul, mary).  
married(bob, juliet). married(harry, geraldine).  
married(john, anne).
```

```
single(P) :- \+ married(P, _), \+ married(_, P).
```

```
?- single(anne).
```

false

Observăm că largind mulțimea de ipoteze (baza de cunoștințe) putem demonstra mai puțin! Acest tip de raționament se numește **nemonoton**.

Raționamente nemonotone

- În exemplul anterior extindem baza de cunoștințe astfel:

```
married(peter, lucy). married(paul, mary).  
married(bob, juliet). married(harry, geraldine).  
married(john, anne).
```

```
single(P) :- \+ married(P, _), \+ married(_, P).
```

```
?- single(anne).
```

false

Observăm că largind mulțimea de ipoteze (baza de cunoștințe) putem demonstra mai puțin! Acest tip de raționament se numește **nemonoton**.

- Sistemele logice pe care le-am studiat până acum (calculul cu propoziții clasic, logica de ordinul I, logica clauzelor Horn) sunt **monotone**:
dacă din $\Gamma \vdash \varphi$ și $\Gamma \subseteq \Sigma$ atunci $\Sigma \vdash \varphi$.

Lista tuturor soluțiilor

Lista tuturor soluțiilor

Cum găsim lista tuturor soluțiilor unui predicat?

- În Prolog există meta-predicatul `findall/3`, care acceptă ca argument un predicat arbitrar.

```
KB: p(a).  p(b).  p(c).  p(d).  p(a).
```

```
?- findall(X, p(X),S).
```

```
S = [a, b, c, d, a].
```

- Definiția lui `findall/3`

```
?- listing(findall/3).
```

```
:- meta_predicate'$bags':findall(?,0,-).
```

```
'$bags':findall(Templ, Goal, List) :- findall(Templ, Goal, List, []).
```

```
?- listing(findall/4).
```

```
:- meta_predicate'$bags':findall(?,0,-,?).
```

```
'$bags':findall(Templ, Goal, List, Tail) :-
```

```
    setup_call_cleanup('$new_findall_bag',
```

```
                        findall_loop(Templ, Goal, List,Tail),
```

```
                        '$destroy_findall_bag').
```

Exercițiu

Fie $p/1$ un predicat. Scrieți un predicat $\text{all_p}/1$ astfel încât întrebarea $?- \text{all_p}(S)$ să instanțieze S cu lista tuturor atomilor pentru care p este adevărat.

```
p(a). p(b). p(c). p(d). p(a).
```

```
?- all_p(S).
```

```
S = [d,c,b,a].
```

Liste

Exercițiu

Fie $p/1$ un predicat. Scrieți un predicat $all_p/1$ astfel încât întrebarea $?- all_p(S)$ să instanțieze S cu lista tuturor atomilor pentru care p este adevărat.

```
p(a). p(b). p(c). p(d). p(a).
```

```
?- all_p(S).  
S = [d,c,b,a].
```

```
find_all(X,L,S):- p(X), \+ member(X,L),  
                  find_all(_, [X|L], S).  
find_all(_,L,L).
```

```
all_p(S) :- find_all(_, [], S).
```

Lista tuturor soluțiilor fără repetiții

```
find_all(X,L,S):- p(X), \+ member(X,L), find_all(_, [X|L], S).  
find_all(_, L, L).  
all_p(S) :- find_all(_, [], S).
```

```
?- all_p(S).  
S = [d, c, b, a].
```

```
?- all_p([a,b,c,d]).  
true.
```

```
?- all_p([a,b,c]).  
true.
```

```
?- all_p([a,b,c,a]).  
false. % pentru că a apare de două ori
```

Predicate ca argumente

Putem scrie predicatul `all_p` astfel încât să-i transmitem predicatul ca argument?

Ar trebui ca numele predicatului să fie o variabilă care să fie instanțiată în momentul apelului, dar acest lucru nu este permis de sintaxa Prolog (un functor trebuie să fie un atom).

Există o soluție folosind predicatul predefinit `=.. /2` care convertește un predicat `p(t1,...,tn)` în lista `[p,t1,..., tn]`.

```
?- p(a) =.. L.  
L = [p, a].
```

```
?- X =.. [foo,a,b,c].  
X = foo(a, b, c).
```


Predicate ca argumente

Predicatul predefinit `../2` convertește un predicat `p(t1,...,tn)` în lista `[p,t1,..., tn]`.

```
find_all(P,X,L,S):- Pr =.. [P,X],Pr, \+ member(X,L),  
                    find_all(P,_, [X|L],S).
```

```
find_all(_,_ ,L,L).
```

```
all(P,S) :- find_all(P,_, [], S).
```

Predicate ca argumente

Predicatul predefinit `../2` convertește un predicat `p(t1,...,tn)` în lista `[p,t1,..., tn]`.

```
find_all(P,X,L,S):- Pr =.. [P,X],Pr, \+ member(X,L),  
                    find_all(P,_, [X|L],S).
```

```
find_all(_,_ ,L,L).
```

```
all(P,S) :- find_all(P,_, [], S).
```

```
p(a). p(b). p(c). p(d). p(a).
```

```
q(a). q(b). q(c).
```

```
?- all(q,S).
```

```
S = [c, b, a].
```

```
?- all(p,S).
```

```
S = [d, c, b, a].
```

DCG (Definite Clause Grammars)

Structura frazelor

- Aristotel, On Interpretation,

<http://classics.mit.edu/Aristotle/interpretation.1.1.html>:

"Every affirmation, then, and every denial, will consist of a noun and a verb, either definite or indefinite."

Structura frazelor

- Aristotel, On Interpretation,
<http://classics.mit.edu/Aristotle/interpretation.1.1.1.html>:
"Every affirmation, then, and every denial, will consist of a noun and
a verb, either definite or indefinite."
- N. Chomsky, Syntactic structure, Mouton Publishers, First printing
1957 - Fourteenth printing 1985 [Chapter 4 (Phrase Structure)]
 - (i) $Sentence \rightarrow NP + VP$
 - (ii) $NP \rightarrow T + N$
 - (iii) $VP \rightarrow Verb + NP$
 - (iv) $T \rightarrow the$
 - (v) $N \rightarrow fman, ball, etc.$
 - (vi) $V \rightarrow hit, took, etc.$

Gramatică independentă de context

- Definim structura propozițiilor folosind o gramatică independentă de context:

S	→	NP VP
NP	→	Det N
VP	→	V
VP	→	V NP
Det	→	<i>the</i>
Det	→	<i>a</i>
N	→	<i>boy</i>
N	→	<i>girl</i>
V	→	<i>loves</i>
V	→	<i>hates</i>

- Neterminalele definesc categorii gramaticale:

S (propozițiile),
NP (expresiile substantivale),
VP (expresiile verbale),
V (verbele),
N (substantivele),
Det (articolele).

- Terminalele definesc cuvintele.

Gramatică independentă de context

GIC

S → NP VP
NP → Det N
VP → V
VP → V NP

Det → *the*
Det → *a*
N → *boy*
N → *girl*
V → *loves*
V → *hates*

Ce vrem să facem?

- Vrem să scriem un program în Prolog care să recunoască propozițiile generate de această gramatică.
- Reprezentăm propozițiile prin liste.

```
?- atomic_list_concat(SL,' ', 'a boy loves a girl').  
SL = [a, boy, loves, a, girl]
```

Definirea unei gramatici în Prolog

- Reprezentăm propozițiile prin liste.

SL = [a, boy, loves, a, girl]

Definirea unei gramatici în Prolog

- Reprezentăm propozițiile prin liste.

SL = [a, boy, loves, a, girl]

- Fiecărui neterminal îi asociem un predicat care definește listele corespunzătoare categoriei gramaticale respective. `n([boy])`.

`n([girl])`. `det([the])`. `v([loves])`.

Definirea unei gramatici în Prolog

- Reprezentăm propozițiile prin liste.

SL = [a, boy, loves, a, girl]

- Fiecărui neterminal îi asociem un predicat care definește listele corespunzătoare categoriei gramaticale respective. `n([boy])`.

`n([girl])`. `det([the])`. `v([loves])`.

- Lista asociată unei propoziții se obține prin concatenarea listelor asociate elementelor componente.

Definirea unei gramatici în Prolog

- Reprezentăm propozițiile prin liste.

SL = [a, boy, loves, a, girl]

- Fiecărui neterminal îi asociem un predicat care definește listele corespunzătoare categoriei gramaticale respective. `n([boy])`.

`n([girl])`. `det([the])`. `v([loves])`.

- Lista asociată unei propoziții se obține prin concatenarea listelor asociate elementelor componente.

De exemplu, interpretăm regula $S \rightarrow NP VP$ astfel:

o propoziție este o listă L care se obține prin concatenarea a două liste, X și Y, unde X reprezintă o expresie substantivală și Y reprezintă o expresie verbală.

`s(L) :- np(X), vp(Y), append(X,Y,L)`.

Definirea unei gramatici în Prolog

Gramatică independentă de context

S → NP VP
NP → Det N
VP → V
VP → V NP

Det → *the*
Det → *a*
N → *boy*
N → *girl*
V → *loves*
V → *hates*

Prolog

```
s(L) :- np(X), vp(Y),
        append(X,Y,L).
np(L) :- det(X), n(Y),
        append(X,Y,L).
vp(L) :- v(L).
vp(L) :- v(X), np(Y),
        append(X,Y,L).
det([the]).
det([a]).
n([boy]).
n([girl]).
v([loves]).
v([hates]).
```

Definirea unei gramatici în Prolog

```
s(L) :- np(X), vp(Y),  
        append(X,Y,L).
```

```
np(L) :- det(X), n(Y),  
        append(X,Y,L) .
```

```
vp(L) :- v(L).
```

```
vp(L) :- v(X), np(Y),  
        append(X,Y,L) .
```

```
det([the]).
```

```
det([a]).
```

```
n([boy]).
```

```
n([girl]).
```

```
v([loves]).
```

```
v([hates]).
```

```
?- s([a,boy,loves, a,  
girl]).
```

```
true .
```

```
?- s[a, girl|T].
```

```
T = [loves] ;
```

```
T = [hates] ;
```

```
T = [loves, the, boy] ;
```

```
⋮
```

```
?- s(S).
```

```
S = [the, boy, loves] ;
```

```
S = [the, boy, hates] ;
```

```
⋮
```

Definirea unei gramatici în Prolog

- Deși corectă, reprezentarea anterioară este inefficientă, arborele de căutare este foarte mare.

Definirea unei gramatici în Prolog

- Deși corectă, reprezentarea anterioară este ineficientă, arborele de căutare este foarte mare.
- Pentru a optimiza, folosim *reprezentarea listelor ca diferențe*, plecând de la observația că

`append(X,Y,L)` este echivalent cu $X = L - Y$

- lista $[t_1, \dots, t_n]$ va fi reprezentată printr-o pereche

$([t_1, \dots, t_n|T], T)$

- definiția concatenării este:

`dlappend((R,P),(P,T),(R,T)).`

- `dlappend` este foarte rapid, dar nu poate fi folosit pentru generare, ci numai pentru verificare.

Liste ca diferențe

- Ideea: lista $[t_1, \dots, t_n]$ va fi reprezentată printr-o pereche
 $([t_1, \dots, t_n | T], T)$

Această pereche poate fi notată $[t_1, \dots, t_n | T] - T$, dar notația nu este importantă.

Liste ca diferențe

- Ideea: lista $[t_1, \dots, t_n]$ va fi reprezentată printr-o pereche

$$([t_1, \dots, t_n | T], T)$$

Această pereche poate fi notată $[t_1, \dots, t_n | T] - T$, dar notația nu este importantă.

- Vrem să definim `append/3` pentru liste ca diferențe:

$$\text{dlappend}([X_1, T_1], [X_2, T_2], (R, T)) \text{ :- } ?.$$

?- `dlappend([1,2,3|P], [4,5|T], RD).`

`P = [4, 5|T],`

`RD = ([1, 2, 3, 4, 5|T], T).`

Liste ca diferențe ($[t_1, \dots, t_n | T]$, T)

`dlappend((X1,T1),(X2,T2),(R,T)) :- ?.`

Liste ca diferențe ($[t_1, \dots, t_n | T]$, T)

`dlappend((X1,T1),(X2,T2),(R,T)) :- ?.`

- Dacă $[t_1, \dots, t_n]$ este diferența $(X1, T1)$, iar $[q_1, \dots, q_k]$ este diferența $(X2, T2)$ observăm că diferența (R, T) trebuie să fie $[t_1, \dots, t_n, q_1, \dots, q_k]$.

Liste ca diferențe ($[t_1, \dots, t_n | T]$, T)

`dlappend((X1,T1),(X2,T2),(R,T)) :- ?.`

- Dacă $[t_1, \dots, t_n]$ este diferența $(X1, T1)$, iar $[q_1, \dots, q_k]$ este diferența $(X2, T2)$ observăm că diferența (R, T) trebuie să fie $[t_1, \dots, t_n, q_1, \dots, q_k]$.
- Obținem $R = [t_1, \dots, t_n, q_1, \dots, q_k | T]$, deci $(X1, T1) = (R, P)$ și $(X2, T2) = (P, T)$ unde $P = [q_1, \dots, q_k | T]$.

Liste ca diferențe ($[t_1, \dots, t_n | T]$, T)

$dlappend((X_1, T_1), (X_2, T_2), (R, T)) :- ?$.

- Dacă $[t_1, \dots, t_n]$ este diferența (X_1, T_1) , iar $[q_1, \dots, q_k]$ este diferența (X_2, T_2) observăm că diferența (R, T) trebuie să fie $[t_1, \dots, t_n, q_1, \dots, q_k]$.
- Obținem $R = [t_1, \dots, t_n, q_1, \dots, q_k | T]$, deci $(X_1, T_1) = (R, P)$ și $(X_2, T_2) = (P, T)$ unde $P = [q_1, \dots, q_k | T]$.
- Definiția este:

$dlappend((R, P), (P, T), (R, T))$.

?- $dlappend([1, 2, 3 | P], P, [4, 5 | T], T, RD)$.

$P = [4, 5 | T]$,

$RD = [1, 2, 3, 4, 5 | T], T$.

Liste ca diferențe ($[t_1, \dots, t_n | T]$, T)

$\text{dlappend}((X_1, T_1), (X_2, T_2), (R, T)) :- ?$.

- Dacă $[t_1, \dots, t_n]$ este diferența (X_1, T_1) , iar $[q_1, \dots, q_k]$ este diferența (X_2, T_2) observăm că diferența (R, T) trebuie să fie $[t_1, \dots, t_n, q_1, \dots, q_k]$.
- Obținem $R = [t_1, \dots, t_n, q_1, \dots, q_k | T]$, deci $(X_1, T_1) = (R, P)$ și $(X_2, T_2) = (P, T)$ unde $P = [q_1, \dots, q_k | T]$.
- Definiția este:

$\text{dlappend}((R, P), (P, T), (R, T))$.

?- $\text{dlappend}([1, 2, 3 | P], P, [4, 5 | T], T, RD)$.

$P = [4, 5 | T]$,

$RD = [1, 2, 3, 4, 5 | T], T$.

- dlappend este foarte rapid, dar nu poate fi folosit pentru generare, ci numai pentru verificare.

Definirea unei gramatici în Prolog

Regula `s(L) :- np(X), vp(Y), append(X,Y,L)` devine

$$s(L,Z) \text{ :- } np(L,Y), vp(Y,Z)$$

Definirea unei gramatici în Prolog

Regula `s(L) :- np(X), vp(Y), append(X,Y,L)` devine

$$s(L,Z) \text{ :- } np(L,Y), vp(Y,Z)$$

Această scriere are și următoarea semnificație:

- fiecare predicat care definește o categorie gramaticală (în exemplu: `s`, `np`, `vp`, `det`, `n`, `v`) are ca argumente o *listă de intrare* `In` și o *listă de ieșire* `Out`
- predicatul consumă din `In` categoria pe care o definește, iar lista `Out` este ceea ce a rămas neconsumat.

De exemplu: `np(L,Y)` consumă expresia substantivală de la începutul lui `L`, `v(L,Y)` consumă verbul de la începutul lui `L`, etc.

Definirea unei gramatici în Prolog

```
?- s([a, boy, loves, a , girl], []).  
true.
```

```
s(L,M) :- np(L,Y),  
           vp(Y,M).  
np(L,M) :- det(L,Y),  
           n(Y,M).  
vp(L,M) :- v(L,M).  
vp(L,M) :- v(L,Y),  
           np(Y,M).  
det([the|M],M).  
det([a|M],M).  
n([boy|M],M).  
n([girl|M],M).  
v([loves|M],M).  
v([hates|M],M).
```

Definirea unei gramatici în Prolog

```
s(L,M) :- np(L,Y),
           vp(Y,M).
np(L,M) :- det(L,Y),
           n(Y,M).
vp(L,M) :- v(L,M).
vp(L,M) :- v(L,Y),
           np(Y,M).
det([the|M],M).
det([a|M],M).
n([boy|M],M).
n([girl|M],M).
v([loves|M],M).
v([hates|M],M).

?- s([a, boy, loves, a , girl], []).
true.

?- s([a, boy |M] , M).
M = [loves|M] ;
M = [hates|M] ;
M = [loves, the, boy|M] ;
...
```

Definirea unei gramatici în Prolog

```
s(L,M) :- np(L,Y),
           vp(Y,M).
np(L,M) :- det(L,Y),
           n(Y,M).
vp(L,M) :- v(L,M).
vp(L,M) :- v(L,Y),
           np(Y,M).
det([the|M],M).
det([a|M],M).
n([boy|M],M).
n([girl|M],M).
v([loves|M],M).
v([hates|M],M).

?- s([a, boy, loves, a , girl], []).
true.

?- s([a, boy |M] , M).
M = [loves|M] ;
M = [hates|M] ;
M = [loves, the, boy|M] ;
...

?- s(L, []).
L = [the, boy, loves] ;
L = [the, boy, hates] ;
...
```

Definirea unei gramatici în Prolog

```
s(L,M) :- np(L,Y),
           vp(Y,M).
np(L,M) :- det(L,Y),
           n(Y,M).
vp(L,M) :- v(L,M).
vp(L,M) :- v(L,Y),
           np(Y,M).
det([the|M],M).
det([a|M],M).
n([boy|M],M).
n([girl|M],M).
v([loves|M],M).
v([hates|M],M).
```

```
?- s([a, boy, loves, a , girl], []).
true.
```

```
?- s([a, boy |M], M).
M = [loves|M] ;
M = [hates|M] ;
M = [loves, the, boy|M] ;
...
```

```
?- s(L, []).
L = [the, boy, loves] ;
L = [the, boy, hates] ;
...
```

```
?- s([X|M], M).
X = the,
M = [boy, loves|M] ;
X = the,
M = [boy, hates|M] ;
...
```

DCG în Prolog

- DCG(Definite Clause Grammar) este o notație introdusă pentru a facilita definirea gramaticilor.
- În loc de `s(L,M) :- np(L,Y), vp(Y,M).` vom scrie
`s --> np, vp.`

iar codul scris anterior va fi generat automat.

Definite Clause Grammar

s	-->	np, vp.	det	-->	[the].
np	-->	det, n.	det	-->	[a].
vp	-->	v.	n	-->	[boy].
vp	-->	v, np.	n	-->	[girl].
			v	-->	[loves].
			v	-->	[hates].

```
?- listing(s).  
s(A, B) :- np(A, C), vp(C, B).
```

DCG în Prolog

Definite Clause Grammar

s	-->	np, vp.	det	-->	[the].
np	-->	det, n.	det	-->	[a].
vp	-->	v.	n	-->	[boy].
vp	-->	v, np.	n	-->	[girl].
			v	-->	[loves].
			v	-->	[hates].

- Putem pune întrebările ca înainte:

```
?- s([the, girl, hates, the, boy], []).  
true.
```

- Putem folosi predicatul `phrase/2`:

```
?- phrase(s, [the, girl, hates, the, boy]).  
true.
```

DCG în Prolog

```
?- phrase(s, [the, girl, hates, the, boy]).  
true.
```

```
?- phrase(s, X).  
X = [the, boy, loves] .  
X = [the, boy, loves] ;  
X = [the, boy, hates] ;  
...
```

```
?- phrase(np,X). %toate expresiile substantivale  
X = [the, boy] ;  
X = [the, girl] ;  
X = [a, boy] ;  
X = [a, girl].
```

```
?- phrase(v,X). % toate verbele  
X = [loves] ;  
X = [hates].
```

DCG în Prolog

Exemplu

Definiți numerele naturale folosind DCG.

DCG în Prolog

Exemplu

Definiți numerele naturale folosind DCG.

```
nat --> [o].  
nat --> [s], nat.
```

Definiția generată automat este:

```
?- listing(nat).  
nat([o|A], A).  
nat([s|A], B) :- nat(A, B).
```

Putem transforma listele în atomi:

```
is_nat(X) :- phrase(nat,Y), atomic_list_concat(Y,'',X).  
  
?- is_nat(X).  
X = o ; X = so ; X = sso ; X = sssso ; X = sssso;  
...
```